

مولانا عارفی است که سر به آسمان و پا در زمین دارد

یک استاد فلسفه و ادیان با اشاره به سیر و سلوک مولانا پس از آشنایی با شمس گفت: مولانا عارفی است که پایش در زمین بود و میان مردم زندگی می‌کرد. به گزارش خبرگزاری مهر، بخشعلی قنبری با حضور در برنامه "سوفیا" رادیو گفت‌وگو شناخت مسیر مولانا را نیاز بشر امروز دانست و گفت: مولانا به تعبیر امروزی‌ها به آگریستانس وجود بها می‌دهد و قبل از اینکه از بلخ به قونیه سفر کند، از درون به درون سفر کرده است. وی مواجهه مولانا و شمس را موجب آشنایی با عالمی دیگر دانست که زوایای دیگری از وجود مولوی را به او شناساند. مولانا از این پس، دوباره متولد می‌شود و مسئله تولد دوباره در مثنوی معنوی هم مطرح شده است. در روایات نیز آمده است که افراد زاده شده، کامل نخواهند شد و این یکبار زادگان، افرادی ناقصند. قنبری ادامه داد: مولانا ضمن آشنایی با شمس دوباره زاده شد و با توجه به وجود خود، دائماً در حال بودن و شدن بود. دانشیار دانشگاه آزاد تهران مرکز با اشاره به اینکه مولانا در عوالم بالا سیر می‌کند و در عین حال روی زمین قدم بر می‌دارد، گفت: مولانا گرچه سر در آسمان دارد اما پاهای او روی زمین بوده و میان مردم راه می‌رود. قنبری گفت: مولانا از زمین و زمینیان قطع رابطه نکرده است و لذا متعلق به همه اعصار است. وی ادامه داد: هستند عرفایی که به عالم بالا رفته ولی به زمین باز نگشتند ولی ضمن روبرو شدن مولانا با شمس و تولد مولوی دیگر، در رابطه‌های خود دگرگونی بوجود می‌آورند. قنبری این روابط را با خدا، خود، دیگران و عوالم بالا عنوان کرد و گفت: با نظر در مثنوی، می‌بینیم درباره این رابطه‌ها نظری نو داده شده که ماندگار نیز هست؛ لذا شعر و سخن مولوی در این ۴ رابطه کهنه شونده نیست. این استاد دانشگاه افزود: با خواندن مثنوی، احساس می‌شود این اشعار هم اکنون سروده شده است چراکه این‌ها نیاز امروز و اکنون ماست و حتی اگر قرن‌ها بگذرد، مردمان دیگر نیز بی نیاز از مولانا نخواهند بود. قنبری گفت: مولانا به قدری جذاب حرف می‌زند که اگر یک فرد ناآشنا با خداوند اشعار او را بخواند، به باری تعالی جذب می‌شود. این استاد فلسفه خاطرنشان کرد: مولانا خدمتی عظیم به بشریت کرده و می‌کند که همانا استنباط زنده از داستان‌های مرده است. همچنین در ادامه برنامه عبدالرضا مدرس زاده دانشیار گروه ادبیات دانشگاه آزاد کاشان در مصاحبه زنده تلفنی مولانا را عارفی خواند که ریشه در خاک دارد و سر در افلاک و تصریح کرد: اگر عارف تافته جدا بافته از جامعه و خلق باشد، عرفان و معرفت او هیچ لطف و ارزش و اعتباری نخواهد داشت. وی گفت: عرفان این گونه نیست که در را به روی خود ببندیم و چنین عرفانی هیچ لطفی ندارد. مدرس زاده افزود: عارفان بزرگ به زبان و نگاه هنر تمسک داشته و خاصه مولانا به جنبه‌های تمثیل و رمزی رو کرده‌اند. وی خاطرنشان کرد: مثنوی گنجینه‌ای فاخر و قابل اعتناست و به عنوان میراث فرهنگی و هنری جامعه ما مطرح است.

یک استاد فلسفه و ادیان با اشاره به سیر و سلوک مولانا پس از آشنایی با شمس گفت: مولانا عارفی است که پایش در زمین بود و میان مردم زندگی می‌کرد.

به گزارش خبرگزاری مهر، بخشعلی قنبری با حضور در برنامه "سوفیا" رادیو گفت وگو شناخت مسیر مولانا را نیاز بشر امروز دانست و گفت: مولانا به تعبیر امروزی‌ها به آگریستانس وجود بها می‌دهد و قبل از اینکه از بلخ به قونیه سفر کند، از درون به درون سفر کرده است.

وی مواجهه مولانا و شمس را موجب آشنایی با عالمی دیگر دانست که زوایای دیگری از وجود مولوی را به او شناساند. مولانا از این پس، دوباره متولد می‌شود و مسئله تولد دوباره در مثنوی معنوی هم مطرح شده است. در روایات نیز آمده است که افراد زاده شده، کامل نخواهند شد و این یکبار زادگان، افرادی ناقصند.

قنبری ادامه داد: مولانا ضمن آشنایی با شمس دوباره زاده شد و با توجه به وجود خود، دائماً در حال بودن و شدن بود.

دانشیار دانشگاه آزاد تهران مرکز با اشاره به اینکه مولانا در عوالم بالا سیر می‌کند و در عین حال روی زمین قدم بر می‌دارد، گفت: مولانا گرچه سر در آسمان دارد اما پاهای او روی زمین بوده و میان مردم راه می‌رود.

قنبری گفت: مولانا از زمین و زمینیان قطع رابطه نکرده است و لذا متعلق به همه اعصار است.

وی ادامه داد: هستند عرفایی که به عالم بالا رفته ولی به زمین باز نگشتند ولی ضمن روبرو شدن مولانا با شمس و تولد مولوی دیگر، در رابطه‌های خود دگرگونی بوجود می‌آورند.

قنبری این روابط را با خدا، خود، دیگران و عوالم بالا عنوان کرد و گفت: با نظر در مثنوی، می‌بینیم درباره این رابطه‌ها نظری نو داده شده که ماندگار نیز هست؛ لذا شعر و سخن مولوی در این ۴ رابطه کهنه شونده نیست.

این استاد دانشگاه افزود: با خواندن مثنوی، احساس می شود این اشعار هم اکنون سروده شده است چراکه این ها نیاز امروز و اکنون ماست و حتی اگر قرن ها بگذرد، مردمان دیگر نیز بی نیاز از مولانا نخواهند بود.

قنبری گفت: مولانا به قدری جذاب حرف می زند که اگر یک فرد ناآشنا با خداوند اشعار او را بخواند، به باری تعالی جذب می شود.

این استاد فلسفه خاطرنشان کرد: مولانا خدمتی عظیم به بشریت کرده و می کند که همانا استنباط زنده از داستان های مرده است.

همچنین در ادامه برنامه عبدالرضا مدرس زاده دانشیار گروه ادبیات دانشگاه آزاد کاشان در مصاحبه زنده تلفنی مولانا را عارفی خواند که ریشه در خاک دارد و سر در افلاک و تصریح کرد: اگر عارف تافته جدا بافته از جامعه و خلق باشد، عرفان و معرفت او هیچ لطف و ارزش و اعتباری نخواهد داشت.

وی گفت: عرفان این گونه نیست که در را به روی خود ببندیم و چنین عرفانی هیچ لطفی ندارد.

مدرس زاده افزود: عارفان بزرگ به زبان و نگاه هنر تمسک داشته و خاصه مولانا به جنبه های تمثیل و رمزی رو کرده اند.

وی خاطرنشان کرد: مثنوی گنجینه ای فاخر و قابل اعتناست و به عنوان میراث فرهنگی و هنری جامعه ما مطرح است.